חיזוק, עצה און הדרכה פאר די ימי הבחרות

במורך

גליון לב׳ שנה א׳

פרשת ויצא
תשפ״ז

בריוו פון דער ראש ישיבה

שאלה: איינהאלטן קבלות

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך שפיר ווי די שולד געפילן פון מיין עבר לאזן מיר נישט אפ, עס מאכט מיר אזויפיל צער און ווייטאג און שטערט מיר זייער אין לעבן, ווי אזוי ווערט מען פטור דערפון?

יישר כח

תשובה

לכבוד ..... נ"י,

חזר'ט אייך איין וואס דער רבי האט געזאגט (שיחות הר"ן, סימן כו): "ביי די וועלט איז שכחה א חסרון, אבער ביי מיר איז שכחה א מעלה", מענטשן רעדן זיך אפ אז זיי האבן נישט קיין גוטע זכרון און זיי פארגעסן וואס איז געווען, מען מיינט אז דאס איז א חסרון, אבער עס איז פארקערט, עס איז נאר א מעלה, ווייל ווען עס וואלט ווען נישט געווען שכחה וואלט מען נישט געקענט דינען דעם אייבערשטן, מען וואלט נישט אויפגעהערט צו טראכטן פונעם פארגאנגענהייט, פון אלע דורכפעלער און אלע פראבלעמען וואס מען איז דורך, דאס וואלט גורם געווען אז דער מענטש זאל נישט וועלן נאכאמאל פרובירן צו זיין אן ערליכער איד, אבער יעצט אז עס איז דא שכחה, קען מען זיך באנייען און אנהויבן פונדאסניי.

אז דו וועסט קוקן אויף צוריק וועסטו ווערן צעדרוקט און זיך נישט קענען רוקן פאראויס אין לעבן. חכמינו זכרונם לברכה זאגן (מגילה י:): "כָּל מָקוֹם שֶׁנֶּאֱמַר וַיְהִי, אֵינוֹ אֶלָּא לָשׁוֹן צַעַר", איבעראל וואו עס שטייט דאס ווארט 'וַיְהִי' - 'עס איז געווען', איז דאס א לשון צער, און וואו עס שטייט "וְהָיָה" - עס וועט זיין, "אֶלָּא לָשׁוֹן שִׂמְחָה", איז דאס א לשון שמחה. מוהרא"ש זאגט, דאס איז זייער וויכטיג, מען קען זיך נישט רוקן אין לעבן נאר אז מען קוקט וואס וועט זיין, עס וועט זיין גוט, און אז מען קוקט אויף צוריק - ברענגט דאס נאר צער, און דערפאר זאגט מוהרא"ש איז דער לייב דער קעניג אויף די חיות ווייל דאס איז זיין נאטור, ער דרייט זיך נישט אויס, ווידער דער פוקס איז טאקע א קלוגע חי', עס איז באוויסט אז דער פוקס איז זייער קלוג און געריבן, קלוגער פונעם לייב, אבער זיין נאטור איז שטענדיג צוריק צו קוקן, אזוי קען נישט זיין א קעניג, אזוי אויך ביים מענטש, דער וואס קוקט צוריק - דער קען נישט זיין קיין קעניג, ער קען נישט מצליח זיין.

ברודער, אנטלויף פון עצבות און מרה שחורה, דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן כד): "מְצָוָה גְּדוֹלָה לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, וּלְהִתְגַּבֵּר לְהַרְחִיק הָעַצְבוּת וְהַמָּרָה שְׁחוֹרָה בְּכָל כֹּחוֹ, וְכָל הַחוֹלֵאת הַבָּאִין עַל הָאָדָם, כְּלָם בָּאִין רַק מִקִּלְקוּל הַשִּׂמְחָה", עס איז א גרויסע מצוה צו זיין שטענדיג פרייליך און זיך שטארקן מיט אלע כחות נישט צו זיין דעפרעסט, ווייל אלע מחלות און אלע קרענק קומען ווייל מען איז דעפרעסט און נישט פרייליך, און דער רבי זאגט דארט ווייטער: "גַּם חַכְמֵי הָרוֹפְאִים אָמְרוּ, שֶׁכָּל הַמַּחֲלוֹת וְהַחֳלָאִים רָעִים בָּאִים רַק מַחֲמַת חִסָּרוֹן הַשִּׂמְחָה", אפילו די דאקטוירים זאגן אז אלע מחלות קומען פון דעפרעסיע און פון זיין נישט פרייליך.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

(יום א' פרשת במדבר, כ"ז אייר, מ"ב לעומר, שנת תשפ"ה)

התחזקות פון דער ראש ישיבה שליט"א

לכבוד ... נרו יאיר

איך בין געווען שבת אין שטעטל, ביי צוויי משפחות איז געווען א שמחה, עס איז געווען צוויי ברית'ן, עס איז געווען הערליך שיין, מען האט זיך זייער מחזק געווען מיט אנשי שלומינו; א שבת מיט אנשי שלומינו איז זייער געשמאק און זייער פרייליך, מיר האבן זיך זייער מחזק געווען, מען האט אסאך געריידט פון רבינ'ס עצות און פון רבינ'ס התחזקות.

איך בעט דיר זייער דו זאלסט זיך שטארקן מיט זיין פרייליך, ווייל שמחה פארברענט אלע קליפות, און מוהרא"ש זאגט אז דאס איז דער סימן ווי אזוי א מענטש קען זיך מעסטן צי ער איז ביי די קדושה צי חס ושלום ביי די טומאה, ער זאל קוקן אויב ער איז פרייליך. ווייל שמחה פארברענט אלע קליפות, וואס זייער גאנצער זאך איז עצבות ומרה שחורה, אזוי ווי עס שטייט (ישעיה סה, כה): "וְנָחָשׁ עָפָר לַחְמוֹ", 'עפר' דאס איז 'עצבות ועצלות', וואס דאס קומט פונעם יסוד העפר (עיין לקוטי מוהר"ן חלק א, סימן קפט).

די וואך איז די פרשה: "וַיִּהְיוּ חַיֵּי שָׂרָה" (בראשית כג, א), רש"י זאגט (דבור המתחיל 'שני חיי שרה'): "כולן שוין לטובה", זאגן צדיקים פשט: 'עס איז איר שטענדיג גוט געווען'; ווייל מיט אמונה איז גוט. דער הייליגער רבי זאגט (שיחות הר"ן, סימן נג), וויער עס האט אמונה - לעבט א גוט לעבן, מען פארברענגט די טעג מיט גוטס; ווייל ווען עס גייט גוט, עס גייט ווי מען וויל - איז דאך גוט, און אפילו ווען עס גייט נישט ווי מען וויל, מען האט שווערע טעג, מען האט ווייטאג און יסורים - איז ווייטער גוט; ווייל מען פארלאזט זיך אז דער אייבערשטער וועט רחמנות האבן און העלפן, ווייל אז אלעס איז פונעם אייבערשטן, אלעס קומט פון אים - מוז זיין אז אלעס איז נאר לטובה; אבער ווער עס האט נישט קיין אמונה - לעבט נישט, דאס לעבן איז אים נישט קיין לעבן; ווייל אז עס גייט אויף אים אריבער עפעס שלעכטס - האט ער נישט מיט וואס זיך צו טרייסטן, ווייל ער האט נישט קיין אמונה, האט ער גארנישט, ער לעבט אנעם אייבערשטן; אבער מיט אמונה איז די לעבן אזוי שיין און זיס.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

(יום א' פרשת חיי שרה, כ"א מרחשון, שנת תשפ"ז)

בין כותלי הישיבה

מוהרא"ש זי"ע פרעגט: וויאזוי קען עס זיין אז מיר זאגן יעדן טאג ביים דאוונען "השמרו לכם פן יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם אלוהים אחרים"? די תורה וואלט אונז: היט זיך, טאמער וועסטו אוועקגיין פונעם אייבערשטן און זיך בוקן צו א געטשקע. אבער וועלט בוקט זיך היינט צו עבודה זרה? פארוואס זאגן מיר דאס יעדן טאג? וועלט טוט דאס?

זאגט מוהרא"ש: יא, מען בוקט זיך צו געלט! וועלט א מענטש האט געלט, בוקט מען זיך צו אים. מען גיט אים כבוד; וועלט דער עושר קומט אריין, מאכט מען אים פלאץ, מען האלט אים אפן די טיר, און מען שטעלט זיך אויף פאר אים. פארוואס?!א

צו הערן די גאנצע שיעור:
212-444-9191 דערנאך: 1|2|1|13|1|26

קורץ און שארף

"מיטן רבינ'ס עצות באקומט מען א שטארקע קלארע לויטערע אמונה, מען באקומט שטארקע כח און שטארקע נערוועז, מען האט כח פאר די לעבן."

(עצתו אמונה פרשת תולדות פ"ז)